

hermed faste minimumskrav for afstand til og form for serveringsmuligheden.

Svar (26/ 6 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Virksomhed omfattet af hotel- og restaurationsloven er undtaget fra sommerhuslovens bestemmelser. Skov- og Naturstyrelsen anmoder derfor i de konkrete tilfælde om en udtalelse fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som administrerer lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen afgiver således alene en udtalelse om fortolkning af hotel- og restaurationsloven. Styrelsens fortolkning kan indbringes for domstolene.

Ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens fortolkning af loven er der ikke forskel på, om et hotelprojekt ligger ved vestkysten, på Møn eller i København. Hvis der ud over modtagelse af overnattende gæster også er mulighed for servering, er der tale om virksomhed omfattet af hotel- og restaurationsloven. Styrelsen skal i sin fortolkning ikke tage andre hensyn, end hvad hotel- og restaurationsloven kan motivere.

Der foretages i hver enkelt sag en konkret vurdering af, om den enkelte lejlighedsejer driver hotel- og restaurationsvirksomhed. Ved denne vurdering ses på, om der påhviler ejerne et ansvar for virksomhedens drift, og om der ved driften tilsigtes en økonomisk fordel for den enkelte lejlighedsejer.

Loven opstiller ikke faste kriterier for, hvornår der er mulighed for servering. Bestemmelsen stiller således ikke krav om, at det nødvendigvis er hotellet selv, som skal forestå serveringen. Der kan derimod f.eks. stilles krav om, at der er indgået en forpligtende aftale med indehaveren af serveringsstedet, og at dette ligger i tilknytning til hotellet. Hvis afstanden mellem værelserne og serveringsstedet er så betydelig, at de enkelte dele ikke kan opfattes som ét anlæg, er der ikke en sådan tilknytning mellem hotel og serveringssted, at lovens krav om serveringsmulighed er opfyldt. I langt de fleste projekter, som har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, har denne problemstilling dog ikke foreligget, idet restauration og hotel har skullet drives fra samme adresse.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal i sin fortolkning alene lægge vægt på de overordnede hensyn, der ligger bag de erhvervsmæssige reguleringer i hotel- og restaurationsloven. Dis-

se hensyn er samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn. De hensyn, der ligger bag sommerhusloven og erhvervsloven, er derfor ikke ganske sammenfaldende med de hensyn, der bærer hotel- og restaurationsloven.

Spm. nr. S 2394

Til justitsministeren (24/5 96) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Finder ministeren det efterhånden fornuftigt, at der ikke findes noget reglement for politiets brug af hunde i modsætning til, hvad der er tilfældet for politiets brug af stave og tjenestevåben?«

Svar (10/ 6 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har tidligere på baggrund af en brevveksling med advokat Jens Bjørst modtaget en udtalelse vedrørende dette spørgsmål fra Rigspolitichefen.

Rigspolitichefen oplyste i den forbindelse, at der ikke findes et specifikt regelsæt (f.eks. en kundgørelse) om anvendelse af hunde som magtmiddel. Grænsen for anvendelse af hunde som magtmiddel må derfor fastlægges på grundlag af almindelige principper for politiets lovlige magtanvendelse, herunder bestemmelserne i straffelovens §§ 13 og 14 om nødværge og nødret.

Det overordnede princip for politiets anvendelse af magt, herunder tjenestehunde, er, at magtanvendelsen ikke må være mere indgribende end nødvendig. Anvendelse af tjenestehunde som magtmiddel kan således alene ske, hvor mindre indgribende midler skønnes utilstrækkelige.

Som et supplement til disse overordnede principper har Rigspolitichefen i 1991 udarbejdet en »Håndbog for politihundeførere«, der bl.a. indeholder et afsnit om polititaktisk anvendelse af tjenestehund.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan det være vanskeligt at fastsætte nærmere retningslinjer for politiets anvendelse af hunde som magtmiddel. Ministeriet har imidlertid bl.a. på baggrund af brevvekslingen med advokat Jens